

**SÈRIE 4****Exercici 1** (3 punts)

**1.1. Diafragma i Obturador.** El diafragma mesura la quantitat de llum que passa per l'objectiu mentre l'obturador és obert; l'obturador regula el temps d'exposició, temps durant el qual entra la llum a la càmera per obtenir la fotografia. (1 punt)

**1.2.**

Ull de peix	Deforma la imatge
Gran Angular	Exagera la perspectiva
Objectiu Normal	No deforma la perspectiva
Teleobjectiu	Redueix la profunditat de camp
Objectiu zoom	Perd Lluminescent

(1 punt)

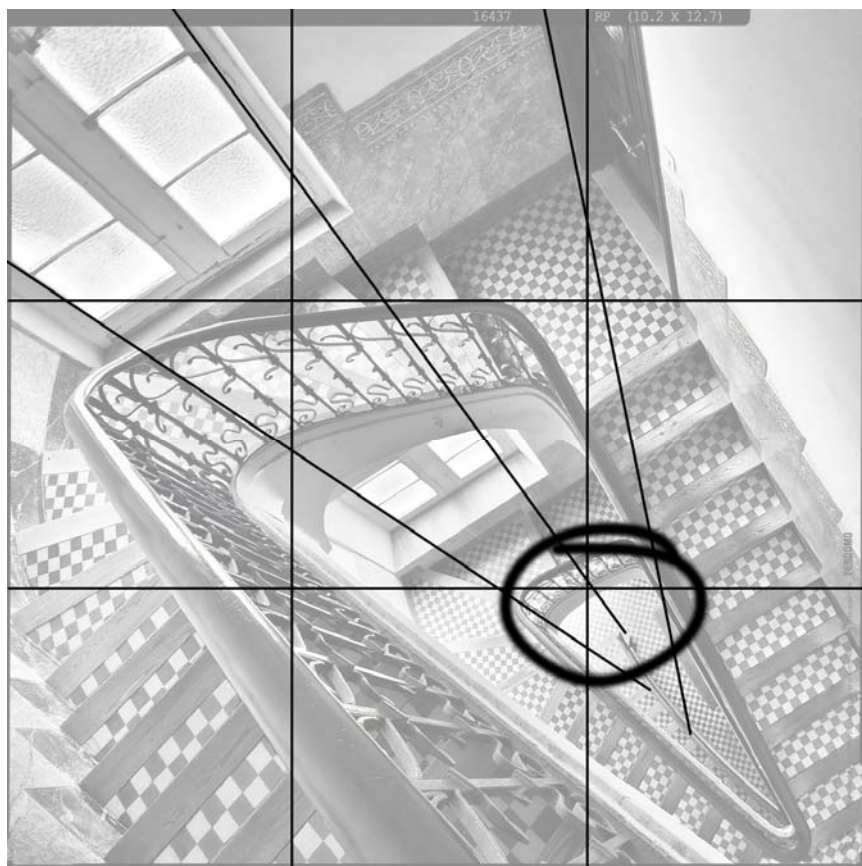
**1.3. El transfocus** consisteix en el canvi d'enfocament en un mateix pla d'un objecte/personatge que està en primer terme a un altre objecte/personatge que està en segon terme o viceversa. La seva funció narrativa és denotar el canvi de protagonisme de l'un a l'altre sense necessitat de canviar de pla amb objecte d'indicar una alternança, un canvi de protagonisme narratiu, com per exemple en una conversa, una sorpresa, un comiat, o una nova acció. (1 punt)

**Exercici 2** (7 punts)**OPCIÓ A****2.1.** (4 punts)

Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada i la corresponent argumentació. Es previsible que l'alumne o alumna no podrà desenvolupar – o ho farà d'una manera hipotètica o intuïtiva- els aspectes que no es puguin deduir d'una anàlisi purament visual o dels quals no se li proporciona informació.

Es valorarà molt positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i parcialment, encara que l'anàlisi no sigui del tot precisa. La imatge inclosa en aquestes pautes no es demana a l'alumne en l'examen, és només a tall de referència i context:

-Ordre de lectura i recorregut visual: El tir de càmera està determinat perquè totes les línies convergeixin al final de l'escala. El fotògraf fa servir la llei de terços per reforçar els punts de lectura de tal manera que l'espectador convergeix la mirada inevitablement en l'últim quadrant de la dreta. La línia de la barana i la baixada de la mateixa escala ens porten cap al final de l'espiral, on el punt de fuga es situa exactament on acaba l'escala. La successió de les rajoles i la línia que marca la barana ajuden a emfatitzar la lectura cap el punt de fuga.



-Estructura de la imatge: Es busca una composició geomètrica impossible, on un pla zenital absolut ens privaria de l'espiral i el vertigen, però, on aquest pla picat ens permet endinsar-nos en una escala de baixada als abismes, una baixada a l'inconscient, simbolitzant així, inestabilitat i un cert caire hipnòtic produït per les textures del mosaic de les escales.

-Valoració cromàtica: La fotografia és en blanc i negre, una opció artística determinada per l'autor que busca aprofundir en la recreació del vertigen de la imatge, donant molt més protagonisme a les rajoles que marquen la lectura visual. Hi ha tres colors: el blanc, el negre i amb ells es crea una diferent escala de grisos. Es determina la línia negra de la barana, i els diferents grisos de les rajoles que baixen en vertigen; les rajoles finals són amb una escala de grisos més clara marcant més la caiguda i la profunditat.

-Textures: La càrrega de la textura recau en les rajoles del terra i la barana de l'escala. Un terra configurat per centenars de petites rajoles simètriques i aparentment iguals, però que es van deformant i fent més i més petites en la profunditat de la caiguda.

**2.2.** Es tracta de valorar la capacitat de l'alumne per donar una resposta raonada en base als coneixements tècnics que té adquirits. Es valorarà l'ús de terminologia específica de la matèria i el coneixement de les eines que són a l'abast d'un fotògraf.

Pel que fa a la fotografia del examen, es tracta d'una fotografia realitzada amb càmera digital amb procediment HDR (3 exposicions). Donada la data de realització de la fotografia, 2012, l'alumne pot deduir i argumentar que s'ha realitzat amb una càmera digital.

La llum és la natural que entra per les finestres. L'òptica utilitzada és un 28 mm i el diafragma a 22, per tal de tenir la major profunditat de camp, fent servir la distància multifocal, per tal de poder tenir el màxim d'elements enfocats.

Es pot raonar que la llum és natural per la claredat del final de l'escala que entra per la finestra i la manca d'ombres en la paret de la dreta de la fotografia, el que porta a deduir l'obertura del diafragma per la realització de la fotografia.

Es pot argumentar la distància multifocal pel fet de que totes les rajoles, tant les que estan a primer pla com les del final de l'escala estan enfocades.

El fotògraf Rubén García Perdomo ha utilitzat un trípode especial de braç articulat col·locat a la barana i que permet que la càmera quedi dintre del forat de les escales per obtenir el pla picat. Els alumnes poden arribar a aquesta conclusió perquè amb llum natural i l'obertura de diafragma necessària per aconseguir que totes les rajoles estiguin enfocades, la càmera ha d'estar immobilitzada.

(3 punts)

## OPCIÓ B

**2.1.** Es tracta de dibuixar un guió il·lustrat amb una sèrie de dotze plans que expliquin la història. No s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans que donen continuïtat a l'acció. A sota de cada dibuix l'alumne ha d'identificar correctament de quin tipus de pla es tracta, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals.

(3 punts)

**2.2.** El gènere cinematogràfic és la manera de classificar les pel·lícules segons les seves característiques formals o de contingut. Cada pel·lícula pot adscriure's a un o altre gènere determinat segons el seus elements narratius, l'època en que es situa l'acció, l'argument, els símbols, la base temàtica, el major o menor grau de ficció i versemblança, la tècnica, el plantejament, el desenvolupament i la intenció dramàtica.

Entre els diferents gèneres cinematogràfics poden anomenar:

- |                         |               |
|-------------------------|---------------|
| • Fantàstic             | • Drama       |
| • Terror                | • Suspens     |
| • Ciència Ficció        | • Històric    |
| • Cinema negre/thriller | • Aventures   |
| • Bèl·lic               | • Acció       |
| • Comèdia               | • Policíac    |
| • Melodrama             | • Eròtic      |
| • Western               | • Pornogràfic |
| • Musical               | • Religios    |
| • Documental            | • Infantil    |
| • D'animació            | • Polític     |
| • Romàntic              |               |

Les característiques de cada gènere són diverses i molt diferents, poden triar la temàtica, l'argument, etc. d'aquell que hagin triat com a exemple. A tall de referència i context:

Gènere Bèl·lic: pel·lícules que centren la seva acció en escenaris bèl·lics:

- Representació de conflictes armats reals i ficticis.
- Representació de propaganda bèl·lica real.
- Presentació d'històries humanes centrades en el soldat com a persona.
- Recreació històrica d'escenaris, uniformes, i camps de batalla.
- El gènere bèl·lic es pot situar tant en la història passada com la present.

Gènere Musical: pel·lícules que inclouen la música en la narració:

- Inclusió de números musicals parant l'acció.
- Inclusió de números musicals donant continuïtat a l'acció.
- Adaptació de èxits musicals teatrals al cinema.

(4 punts)

**SÈRIE 3****Exercici 1** (3 punts)

- 1.1. La veu en off és un recurs de reforç narratiu consistent a explicar de manera verbal però no presencial, és a dir amb un àudio superposat, determinades situacions que fan avançar el discurs audiovisual. La veu en off pot ser tant d'un personatge implicat en una història concreta com d'un narrador omniscient sense presència física a la història. (1 punt)
- 1.2. El salt d'eix és un error que consisteix en la inversió sobtada i injustificada de l'angle de visionat que té l'espectador del discurs audiovisual. Es pot evitar si es respecta la regla dels 180 graus i l'eix imaginari entre els personatges en la col·locació de les càmeres en la gravació. (1 punt)
- 1.3. La unitat mòbil és un vehicle dotat del sistema bàsic de realització i d'emissió en televisió per facilitar la retransmissió de qualsevol esdeveniment puntual que succeeixi lluny dels estudis televisius, com per exemple una manifestació o una competició esportiva. (1 punt)

**OPCIÓ A****2.1.** (3 punts)

El fotograma correspon a un Pla General. En referència als dibuixos no s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap dibuixar i identificar els tipus de plans demanats.

**2.2.** (4 punts)

Dins dels corrents cinematogràfics europeus del Segle XX els alumnes poden anomenar:

- Cinema Soviètic
- Expressionisme
- Neorealisme
- Surrealisme
- Nouvelle Vague
- Dogma 95

A tall de exemple:

**Cinema Soviètic:** Les principals característiques estètiques d'aquest tipus de cinema són: l'exaltació del muntatge com a principal recurs estètic; el realisme de les seves imatges amb un to volgutament documental i llunyà del artifici propi de Hollywood; la tria de temàtiques revolucionàries i d'exaltació obrerista i patriòtica com a principals línies argumentals; i finalment la incorporació de la massa anònima com a protagonista de les històries que es converteixen en drames corals. Aquest corrent estava en contra de l'ús creatiu del cinema sonor, de fet els principals directors del cinema soviètic van firmar l'any 1928 un manifest assenyalant els perills de que la paraula i els diàlegs esclavitzessin la llibertat creativa del muntatge, postulant un ús antinatural i asincrònic del so.

**Expressionisme:** Predomini de les ombres sobre la llum, l'atmosfera bromosa i ombrívola que caracteritza la tradició mítica i fantàstica de l'univers d'aquest corrent de cinema. Les perspectives esgarrades i decorats gòtics que accentuen la sensació d'amenaça que emmascara tota la posada en escena. Il·luminació artística i creativa, on els blancs i negres violents configuren la confusió i l'angoixa que viuen els personatges. Pel que fa a il·luminació es pot remarcar també que l'expressionisme fa servir un sistema totalment artificial i antinatural, fugim del realisme d'altres corrents cinematogràfics europees contemporànies. Posada en escena volgudament poc realista, aconseguida amb roba pintada, de manera inharmònica, contravenint totes les regles de la perspectiva. Aparença dels actors gairebé fantasmagòrica, més caricatura que de personatges reals, vestits i maquillats de manera estranya i de forma exagerada. Els personatges acaben convertits en una forma abstracta més que es confon amb el decorat.

**Altres poden ser: Neorealisme, Surrealisme, Nouvelle Vague o Dogma 95**

**OPCIÓ B****2.1. Valors formals:**

Es tracta de veure la capacitat de l'alumne d'analitzar el llenguatge audiovisual que s'ha utilitzat en la creació de les imatges.

Estem davant de dues imatges que pertanyen al camp de la publicitat i que per tant obeeixen a les regles bàsiques de la construcció del missatge publicitari: els protagonistes són els envasos de dues begudes, mostrades de manera radicalment diferent, tot i que el disseny formal dels anuncis respon a trets similars: preponderància de la imatge, verticalitat i gairebé absència de text al marge del propi nom de la marca, que en la imatge A està centrada i en la imatge B està situada a la capçalera de la fotografia.

**Estètics:**

Es tracta de valorar la capacitat de l'alumne per captar l'expressivitat de les imatges que analitza.

La imatge A recorre a un disseny gràfic que utilitza la textura de l'aigua per recrear la silueta d'un biberó. Al voltant de la silueta l'autor a inclòs diverses bombolles d'aigua per reforçar la idea de que el propi biberó és només una bombolla d'aigua sense cap artifici ni afegit, excepte la pròpia etiqueta de la marca. L'objecte i el fons que l'emmarquen estan dominats per una gamma cromàtica freda que va del blanc al blau cel, fins al blau marí de la marca anunciant. Els colors imiten la gamma cromàtica de l'aigua en una font.

La imatge B recorre al fotomuntatge d'objectes reals presentant una mena de bodegó on l'ampolla del producte anunciat es situa en primer pla i centrada al marge de lectura dret. Destaca cromàticament l'ús exclusiu de la gamma de grisos en tots els objectes, que són més foscos i queden en un segon pla de semipenombra, amb excepció del líquid de color taronja que conté l'ampolla que destaca per sobre de tot, lleugerament reflectit en la bola de billar.

**Significat:**

Són els valors connotatius i denotatius de les imatges que analitzen els alumnes.

Respecte a la imatge A estem davant una imatge icònica que vol portar a l'inconscient de l'espectador les sensacions de puresa, frescor i salubritat que tradicionalment s'associen a l'aigua de brollador i que són les més aptes per als nadons.

La imatge B vol suggerir un entorn de virilitat associat al consum de la beguda anunciada. Busca un públic masculí que s'identifiqui amb l'ambient nocturn i una activitat lúdica com és el joc del billar. Un moment i una opció d'oci que es lliguen amb el consum d'alcohol, en aquest cas el whisky.

(4 punts)

**2.2. Imatge abstracta:** representació d'idees, conceptes, pensaments i sentiments sense cap correspondència amb el món real. Són creades per la imaginació i la fantasia de l'autor.

**Imatge icònica:** representació simbòlica de la realitat, la imatge comparteix alguna característica amb el seu referent.

**Imatge figurativa realista:** Les imatges figuratives realistes són les que representen de manera detallada l'aparença externa dels objectes, els jocs o les persones, imitant els seus trets, proporcions, colors i textures. (3 punts)